



گزارش یک مورد آب آوردگی چند کیسه ای چادرینه

مرتضی گرجی دوز^۱، محمدرضا محمدی ملایری^۱، رضا صداقت^۲، ابوالفضل محمدی^{۳*}، حجت حجازی نوقایی^۱

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، ۲- گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار
۳- گروه پاتوبیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی شاهد، تهران، ۴- رزیدنت بخش مامایی و بیماری های تولید مثل دام، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

ایمیل نویسنده مسؤول: Hhmohamadi@yahoo.com

در آذرماه ۱۳۸۹، یک رأس گوساله ماده ی ده ماهه نژاد هولشتاین، با سابقه انجام عمل لاپاراتومی از طرف چپ در یک ماه پیش و دو هفته کم اشتهاپی تا بی اشتهاپی کامل، دپرسیون، کاهش رشد و اتساع شکم به بخش داخلی دام های بزرگ دانشکده دامپزشکی گرمسار ارجاع شد. در معاینه تعداد ضربان قلب و تنفس به ترتیب ۹۴ و ۳۰ و دمای بدن ۳۹/۴ °C ثبت گردید. مخاطات محوطه دهانی پررخون و زخم های سطحی در آن به چشم می خورد. در معاینه ی دستگاه گوارش، شکمبه کاملاً بی حرکت بود ولی صدای غیر طبیعی به گوش نمی رسید. در معاینه از طریق رکتوم، حجم مدفوع بسیار کم و شل بود تا حدی که علامت بازویی مثبت ثبت گردید. شکمبه به طور قابل توجه کم حجم بود و پس از استخوان عانه توده ی بسیار بزرگ و گنبدی شکلی با سطح صاف در ابتدای محوطه ی شکمی از یک دیواره تا دیواره مقابل شکم قابل لمس بود. در بزل از محوطه ی شکمی از ناحیه کشاله ران، مایعی زرد رنگ، شفاف و بدون بو بدست آمد PH. و پروتئین تام آن به ترتیب ۷ و ۳/۸ (gr/dl) گزارش گردید. در نتایج هماتولوژی PCV: ۳۸٪، تعداد کل گویچه های سفید ۸۰۰۰:، تعداد نوتروفیل ها (۳۰٪) ۲۴۰۰:، تعداد نوتروفیل های باند (۳٪) ۲۴۰: و فیبرینوژن: ۱/۸ (gr/dl) بود. دام تحت عمل لاپاراتومی اکتشافی از سمت راست قرار گرفت و مشخص گردید که بخش قابل توجهی از روده ها، به سمت چپ محوطه ی شکمی رانده شده اند. تشخیص بالینی بورسایتیس امتالیس بود. دام بیمار، پس یک هفته تلف شد و مورد کالبد گشایی قرار گرفت. در کالبد گشایی محوطه ی شکمی، سه کیسه ی کاملاً مجزا، محتوی مایع زرد رنگ، شفاف و بدون بو با حجم مایع به ترتیب ۱۵، ۸ و ۴ لیتر مشاهده شد که توسط لایه های ضمیمی که به نظر می رسید ادامه ی چادرینه باشند احاطه شده بودند و سطح داخلی آن ها را فیبرین سفید رنگ پوشانده بود. شکمبه کاملاً خالی از محتویات و دیواره های آن روی هم خوابیده شده بودند و تنها تکه هایی از طناب های پلاستیکی در آن یافت شد. در سایر قسمت های دستگاه گوارش مورد قابل توجهی دیده نشد. معاینه ی کبد چسبندگی و خونریزی خفیفی را نشان داد. مورد گزارش شده با شباهت چشمگیر به بورسایتیس امتالیس) به ویژه در یافته های توشه رکتال (می تواند مانند عواملی چون آسیت، هیدروپس، پریتونیت و آبه های شکمی و ... در فهرست عوامل پاتولوژیک موجب اتساع شکم در نظر گرفته شود.

واژه های کلیدی: اتساع شکم، آب آوردگی چادرینه، بورسایتیس امتالیس

گزارش یک مورد نادر فیرومیکسوما در یک راس گاو

احمد رضا موثقی^۱، غلامرضا محمدی^۲، مسعود رضایی اوغازی^{۳*}

۱- گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد. ۲- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد. ۳- دانشجوی سال آخر دکترای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

ایمیل نویسنده مسؤول: massoud.rezaee@yahoo.com

هدف: فیروما و میکسوما هر دو تومور خوش خیم فیروبیلاست ها هستند و تفاوت آنها در این است که میکسوما دارای ماتریکسی غنی از موکو پلی ساکارید است. فیرومیکسوما نوعی فیروما است که خصوصیات میکسوما یعنی ماتریکس موکوپلی ساکاریدی را هم دارد. فیروما و میکسوما معمولاً در سگ و گربه دیده می شوند و در دامهای بزرگ نادر هستند

مواد و روش کار: یک گاو ماده سه ساله به دلیل سوء هضم و اتساع شکمبه به بیمارستان دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ارجاع داده شد. درمان علامتی انجام شد ولی به دلیل رو به وخامت بودن حال حیوان و علائم بالینی با مرگ با ترجم به زندگی حیوان خاتمه داده شد.

نتایج و بحث: در کالبد گشایی توده ای به اندازه ۱۲×۸ سانتی متر در مدخل ورودی نگاری به هزارلا یافت شد که ظاهری نامنظم، لوبوله و میکسوماتوز با رنگی خاکستری-سفید داشت. در هیستوپاتولوژی سلولهای با تقسیم سلولی بالا به شکل دوکی و ستاره ای (spindle and stellate cells) دیده شد با الگوی نامنظم، گروهی و دایره وار که در ماتریکسی میکسوئید (myxoid) و موکوسی قرار داشتند. سلولهای توموری نشانی از nuclear atypia نداشتند و رشته هایی از سلولهای با هسته های موجی (wavy) مشاهده شد، همچنین فیبرهای کلاژن با فیروسیست هایی با هسته های گرد یا دوکی مشاهده شد. رنگ آمیزی های اختصاصی Masson's trichrome و Alcian Blue به ترتیب فیبرهای کلاژن و ماهیت موکوسی را ثابت کردند. براساس یافته های هیستوپاتولوژیک و رنگ آمیزی های اختصاصی این تومور یک فیرومیکسوما (fibromyxoma) تشخیص داده شد و با توجه به یافته های منتشر شده این اولین مورد گزارش شده از فیرومیکسوما در گاو است.

واژگان کلیدی: fibromyxoma, reticulo-omasal orifice, cow, histopathology